

Oplæg eksklusion

Jeg vil nu prøve at gøre rede for den situation, som har ledt til bestyrelsens beslutning om at foreslå Generalforsamlingen at ekskludere et medlem af vores forening.

Først skal I vide at det ikke har været lette beslutninger og dernæst vil jeg bede jer forstå at der, når vi taler om relationer mellem mennesker, ikke findes absolutte sandheder:

Ting, som er sagt, opfattes forskelligt af afsender og modtager og på en tredje måde af nogen som overværer det. Derfor vil der i et forløb som det her, være forskellige synspunkter og det er vi nødt til at acceptere. Blandt andet det gør et forløb som dette ekstra kompliceret.

Dernæst er der følelser i klemme; kammeratskab, skuffelse og stolthed, bare for at nævne nogle få og det gør ingenting nemmere heller.

Når det er sagt, så er sagens kerne at der mellem Kasper og Ernst er opstået en konflikt, som har nået et trin, hvor det ikke længere er muligt at trappe den ned igen. Jeg vil ikke gå ind i hvem der har sagt hvad og gøre dette til et valg mellem Kasper og Ernst, for det er ikke et valg mellem to personer; det er derimod et valg mellem ro i foreningen og uro i foreningen.

Måske er nogen bekendt med at vi for ca 1½ års tid siden havde en del uro i en jagtforening ikke så langt herfra; jeg og flere andre tilstedeværende kan fra første parket berette om hvor opslidende det er når ens fritidsinteresse og frivillige arbejdsindsats skal tynges af mistillid og stridigheder. Det er det som bestyrelsen blandt andet har haft i baghovedet og har skullet forholde sig til over de seneste uger.

Først var det bestyrelsens holdning at tanken om eksklusion slet ikke passede til det vi står overfor; vi var af den opfattelse at man skulle stjæle af kassen eller true en stævnedommer eller deslige. Beslutningen var at eksklusion var dermed udelukket. Derefter blev et sidste mæglingsforsøg blev sat i gang for at se om vi kunne skabe en situation, som ville sikre roen.

Derfra skete der to ting:

Den ene var at jeg talte med Jægerforbundets jurist, som ordret sagde at begrundelsen for en eksklusion kunne være så lidt som at man i foreningen ville gå i grønne strømper og det ekskluderede medlem konsekvent ville gå i gule strømper. Altså den ekskluderede ville ikke være stemplet som tyv eller voldsmand; det var vigtigt for os, for det fortjener ingen.

Den anden var en samtale med Kasper og Dennis, hvor det helt klart var indtrykket at det handlede om kampen, eller om at få det sidste ord, om man vil.

Disse to ting fik den tilstedeværende bestyrelse til at skifte mening og stemme for en eksklusion, og dermed forhåbentlig ro i foreningen, med stemmerne tre mod én.

Og det har bragt os frem til hvor vi er i dag. Og nu går der vedtægter i den, for eksklusion er en tung løsning. Derfor er der indkaldt til ekstraordinær GF mandag 13/9, hvor der endeligt stemmes om forslaget. Skulle dette falde ud med et som er imod forslaget, har den siddende bestyrelse besluttet at træde tilbage, ene og alene ud fra begrundelsen om at vi oven på et forløb som denne ikke tror at vi vil kunne få et bestyrelsesarbejde til at fungere.

Det sidste jeg vil sige kommer også af en oplevelse i en anden jagtforening ikke så langt herfra og det vedrører pressen: Et medlem af generalforsamlingen valgte nemlig efterfølgende at ringe til pressen og berette om drama, hvorefter Midtjyllands Avis gik i gang med at se om de kunne grave en historie frem. Heldigvis forstod alle at tale situationen ned og der kom ikke nogen stor historie ud af det, måske også hjulpet af at Kællinghøl – broen styrtede i åen samme dag, men jeg kan hilse og sige at det var ufedt at have pressen i nakken oveni en noget træls Generalforsamling.

Derfor vil jeg på det kraftigste opfordre til at det som siges på generalforsamlingen, bliver på generalforsamlingen. Skulle pressen få nys om hvad vi har på dagsordenen i aften, så håber jeg at vi kan blive enige om at det kun er undertegnede som udtaler sig.

Tak